

VICENT PARTAL

Les eleccions del Principat i la resta del país

La sotragada que han representat les passades eleccions a la Generalitat de Catalunya i, sobretot, la gran sotragada que ha representat el posicionament d'ERC i la formació del Govern Maragall tindrà —de fet té ja— repercussions a la resta del país.

Sempre ha passat que un canvi polític important en l'àmbit del Principat té repercussions en la resta del país, com a mínim i d'una forma considerable en els ambients nacionalistes. En les setmanes transcorregudes ja podem observar algunes pistes i sembla haver-hi algunes reaccions. En primer lloc, que la rumorejada candidatura de tots els nacionalistes a les eleccions europees (Bloc, PSM, ERC, CiU...) s'ha fet impossible de cop i volta. La trencadissa entre ERC i CiU, probablement una de les pitjors conseqüències del pacte de govern, no deixa marge a la seua creació. Per tant, podem suposar que CiU tractarà de renovar la coalició amb el Bloc i el PSM mentre que ERC potser intentarà una candidatura única d'abast nacional. Les portes per negociar com a mínim amb bascos i gal·lecs continuen, tanmateix, obertes.

Al País Valencià el resultat electoral del Principat arriba en un moment particularment important. El Bloc sembla del tot decidit a formar una plataforma nova bàsicament amb els crítics d'Unió Valenciana. Aquesta plataforma, mai intentada, pot provocar tensions importants dins el Bloc. Una part de la militància no veurà amb ulls gaire amables ni l'acollida dels blavers, ni una "dretanització" del partit i pot estar temptada a abandonar-lo. Però cap a on? En les darreres eleccions valencianes i municipals hi va haver una presència ja d'Esquerra Republicana del País Valencià que si bé va ser testimonial en vots, va marcar un territori clar: d'esquerres i catalanista. L'embranzida del partit de Carod al Principat li donarà més eines per solidificar-lo i una presència política arreu superior a la que té ara. Podria ser que això afavorís un creixement d'ERPv: a costa del Bloc que posicionés aquesta força com l'alternativa dins el camp nacionalista que ara mateix no és encara. Quant als socialistes, ERPv podria ser vista també

“L'acord tripartit ha obligat els socialistes de l'estat espanyol a marcar unes diferències amb el PP sobre la qüestió nacional que fins fa unes setmanes eren inexistentes”

amb bons ulls si esdevé en l'àmbit general de l'estat la referència d'un partit nacionalista que els dona suport, no sols a Barcelona, sinó també, probablement, a Madrid. En aquest àmbit, tanmateix, el que pot ser més important és que l'acord tripartit ha obligat els socialistes de l'estat espanyol a marcar unes diferències amb el PP sobre la qüestió nacional que fins fa unes setmanes eren inexistentes. Ara no és que siguen clares, però ja insinuen una política distinta que pot obrir molt de joc després d'aquests anys de bogeria espanyolista compartida per tots dos. La influència d'Iniciativa per Catalunya sobre Esquerra Unida és més una incògnita, ara mateix.

A les Illes, l'arribada del tripartit al Principat és molt matisada per la derrota del mateix Pacte de Progrés i les conseqüències que té. Amb vista a les properes eleccions espanyoles, sembla haver-se obert una via de separació clara entre els seus components amb una candidatura estricta del PSOE (encapçalada, a més, per Antich), una segona unitària de la resta de forces d'esquerra, i una tercera d'Unió Mallorquina, en l'òrbita del PP. La reconstrucció de les diverses forces que integren el Pacte de Progrés sembla, en aquest cas, l'objectiu prioritari de totes elles, més que no reconstruir el procés unitari. (De passada, no deixa de resultar curiosa la distinta via empre-

da per PSM i Bloc, ambdós socis en les europees de CiU.) Pel que fa al paper d'ERC a les Illes, ha estat històricament més preeminent que no al País Valencià, ja que ha arribat a tenir fins i tot presència institucional en el Consell Insular d'Eivissa, per tant és més normal però també menys imprevisible.

Més enllà de les properes cites electorals, però, serà interessant veure com es reconstrueix l'espai de CiU al Principat i de quina manera aquesta reconstrucció afecta els seus socis del País Valencià i les Illes. En aquest punt, els resultats de les eleccions espanyoles del mes de febrer seran determinants. No seria el mateix Rajoy que Zapatero al Govern espanyol i CiU pot tenir la clau. Si depèn d'ella, la coalició d'Artur Mas passarà un tràngol difícil però a la vegada pot tornar a decidir molt. Es mantindria el tripartit al Principat immune si el vot de CiU fóra el decisiu perquè el PSOE arribara al poder a Espanya? A hores d'ara crec que ningú no té resposta a la pregunta, però tothom sospita que és un dels interrogants clau dels propers mesos.

A la resta dels territoris les relacions són bàsicament institucionals i se suposa que no canviaran de manera radical. El cap de Govern d'Andorra va ser present a la presa de possessió de Maragall i, tot i que considera el principat del Pirineu com un "país estranger", no semblaria raonable un canvi en la línia de bona sintonia entre els governs que hi ha hagut fins ara. Igual pel que fa a la Catalunya Nord. Amb una diferència, potser, de doble signe: que Maragall també creu que les comarques del nord són a l'estranger però que són la peça bàsica, la ròtula, de l'euroregió, que és un dels seus projectes centrals.

Amb la Franja de ponent la sintonia hauria de ser clara des del moment que són dos presidents catalanoparlants i socialistes els qui governen les dues regions. Però l'actitud del Govern Iglesias dista molt de ser la que caldria quant al suport de la llengua catalana. Veurem què passa.

Vicent Partal és director de 'Vilaweb'